

PEDAGOGICKÁ PSYCHOLOGIE

Úvodní setkání

Kontakt

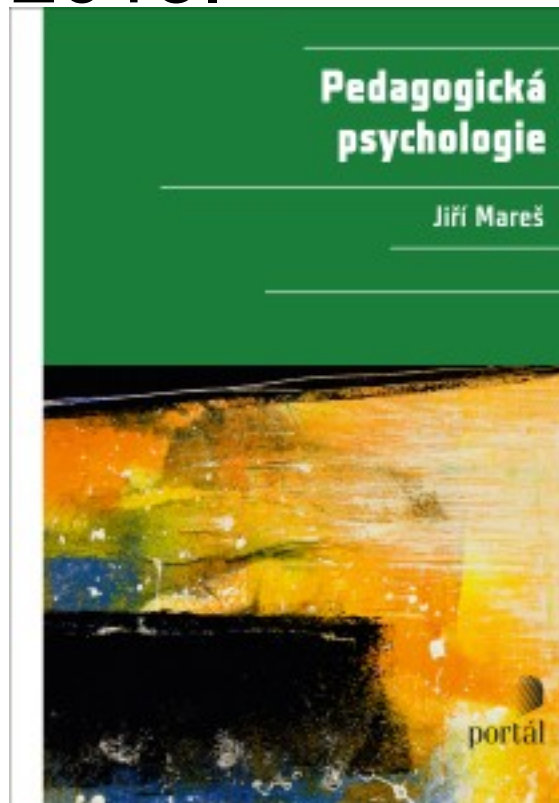
- **Mgr. et Mgr. Jan Mareš, Ph.D.**
 - mares@ped.muni.cz
 - **Prosím uvádět v předmětu kód předmětu!**
 - diskusní fórum předmětu
 - konzultační hodiny: úterý 9:30-10:30
 - jindy jen po předchozí domluvě
 - (Katedra psychologie, Poříčí 31, Brno)

Požadavky

- **MNPP081** Pedagogická psychologie – písemný test (65%); 20 otázek
- **MPPP081p** Pedagogická psychologie – písemný test (65%); 25 otázek
 - **MPPP081s** Pedagogická psychologie – aktivní účast na seminářích; 5 otázek ve zkuškovém testu

Literatura

- Základní studijní text
- MAREŠ, Jiří. *Pedagogická psychologie*. Praha: Portál 2013.

Doplňující literatura

- FISHER, Robert. *Učíme děti myslet a učit se. Praktický průvodce strategiemi vyučování*. 3. vyd. Praha: Portál, 2011.

Literatura

- Jak se pozná odborná informace (vědecky ověřená) ?
- Čím se liší od informace získané od autority?
- Čím se liší od praktické zkušenosti?
- Jakým způsobem je možné tyto zdroje informací v odborném životě učitelském využívat?
- Co je cílem práce s odbornými informacemi? Nestačí talent a zkušenost?

Literatura

- Doporučená literatura (vč. přednášek a odkazů v ISu)
- Odborná periodika (obvyklá s důrazem na)
 - <http://www.ped.muni.cz/wlib/newweb/index.php?sekce=3>
 - Pedagogika, Studia Paedagogica, Orbis Scholae, Pedagogická orientace, Komenský, [Pedagogický časopis / Journal of Pedagogy](#) (...)
 - Psychológia a pato psychológia dieťaťa
- Populární periodika
 - Moderní vyučování
 - Učitelské noviny (...)
- Internetové zdroje
 - Online knihovny (viz web knihovny) - <https://ezdroje.muni.cz/>
 - Stránky např. www.rvp.cz
 - Databáze (ERIC, JSTOR...)
 - Svépomocné skupiny www.nadani.cz aj.

Pozor na různé významy pojmu!

- Pedagogická psychologie může být chápána jako:
 - ▣ **Vědní obor**
 - ▣ **Soubor profesí**, které poznatky využívají v praxi i ve výzkumu
 - ▣ **Vyučovací předmět(y)** pro různé skupiny (a osobní zkušenost s nimi)
 - ▣ **Kulturní a mediální fenomén** (soubor „aktuálních“ témat a mediálních postav) – která témata a kteří kolegové to jsou v současnosti?

...a je potřeba je umět rozlišovat

Jaké jsou vaše zkušenosti se školou?

K čemu může být PP pro vás
užitečná?

Co se ve školství změnilo za 25 let

- Rostoucí diverzita (jazyková, SPU, rodinné zázemí atd.)
 - ▣ Diverzita vzdělávacích cest, formální a informální učení
- Nástup technologií
 - ▣ Od náhrady tradičních médií a technologie přes embeded learnig, mlearning až po online vzdělávání
- Změna výukových paradigmat (transmisivní vs. konstruktivistické, výuka průměrného žáka vs. individuální přístup aj.)
 - ▣ Otázka motivace, emocí v kontextu vzdělávání
- Neoliberální diskurz (akontabilita, efektivita, benchmarking, srovnávání výkonových ukazatelů... ekonomická hlediska) a jeho mediální důsledky (jaká je česká škola a učitelé v ní?)
- Rostoucí požadavky na profesionalitu učitelů (kontinuální vzdělávání, další agendy (prevence...), kariérní řád), které přinášejí stres „jsem (ještě) dost dobrý?“

*"It's always 'Sit,' 'Stay,' 'Heel'—never
'Think,' 'Innovate,' 'Be yourself.'"*

Co vlastně znamená vzdělávat sestry?

- <https://www.youtube.com/watch?v=0WnLA6bSmwA>

Vzdělávací cíle (v profesním studiu)

- Co vlastně znamená být kvalifikovaný profesionál?
- V kontextu RVP vymezovány jako kompetence
- V kontextu legislativy jako formální kvalifikace
- V ped. psych. teorii ale také jako (edukační) cíle
 - ▣ Kognitivní (Bloom aj.)
 - ▣ Afektivní (Kratwohl aj.)
 - ▣ Psychomotorické (Harrow aj.)
- ▣ Naplňované teoretickými předměty i praxí; individuální rozvoj spíše obsažen implicitně

Jaká legislativa se vztahuje k učitelům SŠ (vč. zdravotnictví)?

- Právní předpisy vztahující se k činnosti školy:
 - ▣ Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění
 - ▣ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v platném znění
 - ▣ Zákon č. 500/2000 Sb., správní řád, v platném znění
 - ▣ Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v platném znění
 - ▣ Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, v platném znění
- Právní předpisy jsou umístěny na www.msmt.cz (vč. vyhlášek ;)

Jaký máte učitel'ský vzor?

- <https://www.youtube.com/watch?v=4p5286Tkn0>

Učitelská profese 2

- Jaké výzvy přináší současná školní (výuková) praxe?
- Jaký je rozdíl mezi mediální prezentací problémů ve školství a reálnou výukovou praxí (v konkrétní škole)?
- Jak má vypadat (školní) výuka v 21. století?
- Jakou roli hraje tradice při výběru výukových a výchovných postupů? (volba témat, výukových postupů, způsobů hodnocení)?
- Proč roste počet rodičů, kteří preferují privátní či alternativní školy a školky?

Hm.

Může s tím pomoci pedagogická
psychologie?

Pozor na různé významy pojmu!

- Pedagogická psychologie může být chápána jako:
 - ▣ **Vědní obor**
 - ▣ **Soubor profesí**, které poznatky využívají v praxi i ve výzkumu
 - ▣ **Vyučovací předmět(y)** pro různé skupiny (a osobní zkušenost s nimi)
 - ▣ **Kulturní a mediální fenomén** (soubor „aktuálních“ témat a mediálních postav) – která témata a kteří kolegové to jsou v současnosti?

...a je potřeba je umět rozlišovat

Pedagogická psychologie

- Pedagogická psychologie
 - ▣ angl. educational psychology,
 - ▣ franc. psychologie de l'éducation,
 - ▣ něm. Pädagogische Psychologie,
 - ▣ rusky pedagogičeskaja psihologija
- patří mezi vědní obory, které mají relativně dlouhou historii; vznikla už na přelomu 19. a 20. století.

Zařazení pedagogické psychologie.

- leží na **průniku řady věd**, především pak pedagogiky a psychologie.
 - ▣ **Z psychologie** ji ovlivňují zejména vývojová psychologie, kognitivní psychologie, psychologie učení, psychologie motivace, psychologie osobnosti, diferenciální psychologie a sociální psychologie.
 - ▣ **Z pedagogiky** ji ovlivňují didaktika (o společných a rozdílných oblastech viz Kansanen, 2004), teorie výchovy a filozofie výchovy.
- **Situování pedagogické psychologie v rámci humanitních věd je ovlivněno historickou tradicí**, v různých zemích se liší.
 - ▣ ve většině evropských států, v USA, Kanadě, Austrálii je řazena mezi **psychologické vědy**
 - ▣ v Německu a ve skandinávských zemích bývala počítána mezi **vědy pedagogické**.
 - V současnosti educational sciences

Vymezení pedagogické psychologie

- je nesnadné, neboť se odvíjí od názoru na její zařazení do soustavy vědních oborů, od její vývojové etapy (proměňovalo se v čase), od zastávané koncepce oboru.
 - **Americká tradice:**
 - pedagogická psychologie je obor, který aplikuje vědecké metody při studiu chování lidí v pedagogických podmínkách (Berliner, 1982)
 - je to obor, který shromažďuje psychologické poznatky, které jsou relevantní pro výchovu a vzdělávání a aplikuje je tak, aby zlepšil kvalitu edukačního procesu a jeho výsledků (Sternberg, Williams, 2002).
 - jde o obor, který se systematicky věnuje zkoumání jedince v kontextu výchovy a vzdělávání (Berliner, Calfee, 1996; Reynolds, Miller, 2003).

Vymezení pedagogické psychologie (2)

□ Česká a slovenská tradice:

- **Neakcentuje aplikační charakter** oboru, nýbrž chápe obor jako svébytný.
- V. Příhoda (1956) vymezuje pedagogickou psychologii jako soustavu poznatků o vnitřních zákonitostech změn, navozených v chování člověka. Od psychologie se liší specifickým zaměřením na jevy sociálně a výchovně formující, od pedagogiky pak neuropsychickým pohledem na učební a výchovně vlivy působící na člověka.
- věda o psychologických zákonitostech výchovně-vzdělávacího procesu ve škole i v mimoškolních zařízeních (Ďurič, 1974).
- V. Kulič a J. Mareš (1992) vymezili pedagogickou psychologii jako relativně samostatný psychologický obor, který sice přijímá podněty od mnoha dalších psychologických i nep psychologických disciplin, ale integruje je, rekonstruuje je a využívá v situacích pedagogického typu. Pedagogické psychologii jde o psychologický pohled na předpoklady, průběh a výsledky: a) rozvoje jednotlivce (zvláště jeho osobnosti), b) rozvoje skupin (žáků, učitelů, vychovatelů, rodin, týmů apod.) v situacích pedagogického typu.

Pedagogická psychologie jako vyučovací předmět.

- **V učitelské přípravě** patří k základním psychologickým předmětům
 - ▣ samostatná učebnice (např. Příhoda, 1956; Jiránek, 1968, Ďurič, 1974, Mareš, 2013 aj.)
 - ▣ tvoří podstatnou část témat v souhrnné učebnici psychologie pro učitele (např. Čáp, 1976, 1993; Ďurič a Štefanovič, 1977; Čáp a Mareš, 2001).
- **V přípravě odborných psychologů** patří pedagogická psychologie k předmětům rozšiřujícím tradiční základ.

Pedagogická psychologie jako obor vědecké přípravy a jako **odborná psychologická specializace.**

- Po skončení pregraduálního studia psychologie může absolvent-psycholog pokračovat ve vědecké postgraduální přípravě.
 - **Jedním z oborů doktorského studia** je také pedagogická psychologie. Studium připravuje absolventy jednak pro vědecko-výzkumnou práci v oboru (v ústavech Akademie věd ČR, ve výzkumných ústavech), jednak pro vědecko-pedagogickou činnost na vysokých školách.

- **Europsycholog**
 - ucelený soubor požadavků, které musí splňovat pregraduální a postgraduální příprava psychologů v dané zemi, aby absolventům tohoto studia byl nejen uznán psychologický diplom v jiných evropských zemích, ale mohli také v těchto zemích vykonávat profesi psychologa.
 - Předpokládá se, že psychologické studium bude sestávat ze tří stupňů:
 - 3 roky bakalářského studia,
 - 2 roky navazujícího magisterského studia
 - nejméně 1 rok praxe pod supervizí po absolvování vysoké školy.
 - **Jedním ze čtyř profesních oborů**, v nichž se absolvent může po promoci specializovat, je také **pedagogická a školní psychologie**, tedy oblast edukace – *education* (EuroPsy, 2005).

Historie oboru ve světě.

- Pedagogická psychologie patří mezi nejstarší psychologické obory, neboť začala se rozvíjet už ke konci 19. století. Mezi její zakladatele patřili přední psychologové své doby.
- Americká psychologická asociace zpracovala publikaci věnovanou stoleté existenci oboru pedagogické psychologie (Zimmermann, Schunk, 2003).
 - jednoduchá periodizaci do tří velkých, mírně se překrývajících vývojových etap:
 - 1890-1920,
 - 1920-1960,
 - od r. 1960 do současnosti.

První období

- Nejstarší vývojové období (1890-1920) reprezentuje šest osobností: W. James, A. Binet, J. Dewey, E.L. Thorndike, L.M. Terman, M. Montessoriová. Připomeňme zde výběrově alespoň první dvě zakladatelské osobnosti.
 - ▣ Americký psycholog **W. James**, který je pokládán za jednoho ze zakladatelů vědecké psychologie, už v r. 1899 napsal Rozpravy s učiteli o psychologii a se studenty o životních ideálech. Upozorňoval, že sama psychologie jako věda nemůže zajistit efektivní výuku žáků, neboť vyučovací činnost učitele je tvořivou záležitostí, je tedy spíše uměním. Byl jeden z prvních, který zdůrazňoval, že je třeba přihlížet k individuálním zvláštnostem žáků a založil tak v pedagogické psychologii linii zaměřenou na dítě a jeho potřeby (child-centered psychology).
 - ▣ Francouzský lékař a psycholog **A. Binet** vnesl do pedagogické psychologie metodu experimentálního zkoumání lidského učení (při výzkumech používal i kontrolní skupiny) a studoval podmínky, za nichž učení ve škole probíhá. Zpočátku se zajímal o psychopatologii, zejména o tzv. abnormální děti. Pro zkoumání jejich kognitivních schopností vypracoval speciální zkoušky a tím se zařadil mezi zakladatele psychologického testování. Nešlo mu však o identifikaci mentálně znevýhodněných dětí proto, aby mohly být separovány od běžné populace. Naopak: snažil se je identifikovat proto, aby jim mohla být poskytnuta zvýšené péče s přihlédnutím k jejich potřebám. Výrazně ovlivnil hnutí moderní výchovy tím, že studoval zvláštnosti dětí; vyvracel představu, že dítě je pouhá zmenšenina dospělého člověka.

Druhé období, třetí období

- Střední vývojové období (1920 – 1960) ovlivnilo pět osobností: L.S. Vygotskij, B.F. Skinner, J. Piaget, L.J. Cronbach, R.M. Gagné.
- Nejmladší vývojové období (od r. 1960 do současnosti) reprezentují: B.S. Bloom, N.L. Gage, J. Bruner, A. Bandura, A.L. Brownová.

Přínos ped. psy. pro další obory

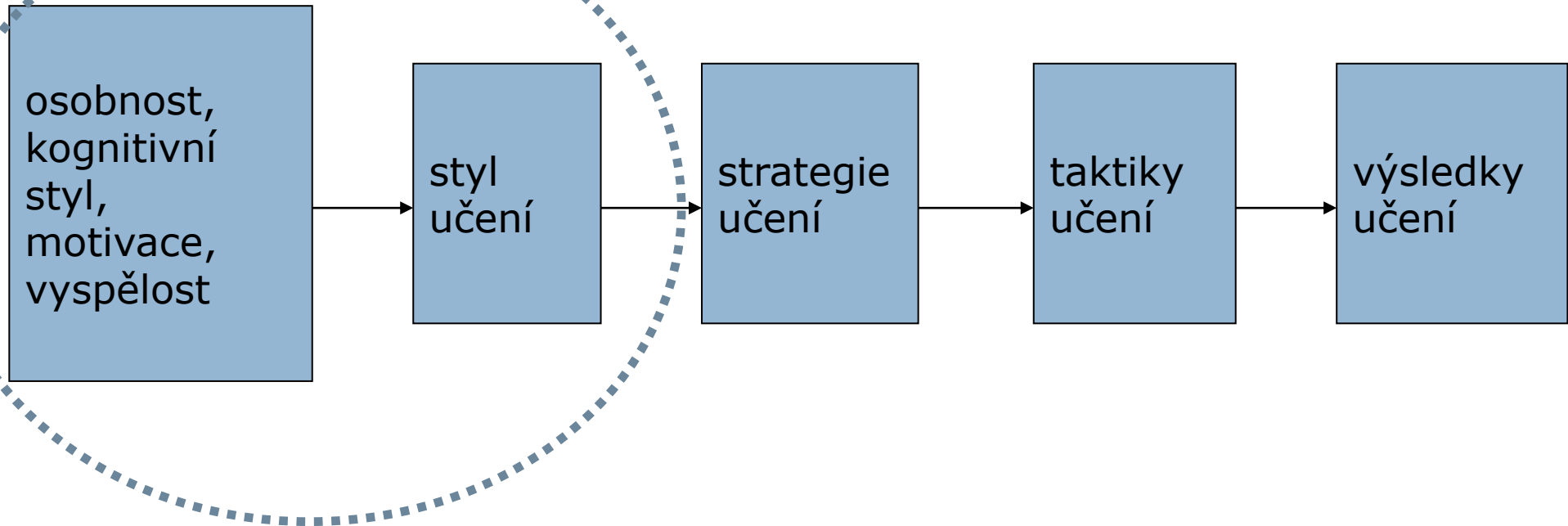
- Aster (1990) uvádí:

- regresní analýzu (R.T. Thorndike),
- analýzu kovariance (A. Porter),
- zjišťování reliability testů a dotazníků (L. Cronbach),
- multivariační metody později zužitkované ve statistických počítačových programech typu SPSS - Statistical Programs for Social Sciences (B. Cooley, P. Lohnes)
- meta-analýzu výsledků empirických výzkumů (G. Glass, I.V. Hedges).
- jedná se ale i např. o action research, practice-based research...

STYLY UČENÍ

Úvodem

Model vazeb mezi individuálními rozdíly, styly učení a výsledky učení.

(Schmeck, 1988)

Pojem učení

- Pedagogická psychologie (Čáp, Mareš, 2001)
 - Učení v širším a užším významu

- Pedagogika (Průcha, 2000)
 - Bezděčné
 - Záměrné
 - Řízené

- Historicky teorie učení
 - učení jako obrábění jedince (subjekt – objekt; behavioristické a starší přístupy)

- V současnosti teorie učení
 - respekt k jedinečnosti a specifičnosti (kognitivistické a konstruktivistické teorie)

Pojem učení

K uvedeným změnám dochází především na základě zkušeností, tj. výsledků předcházejících činností, které se transformují na systémy znalostí – na vědění. Jde přitom o zkušenosti individuální nebo o přejímání a osvojování zkušenosti společenské.

(Kulič, 1992, s.32)

Vztah stylu a struktury inteligence dle Gardnera

Převažuje styl	Uvažuje ve	Dávají přednost	Potřebují
jazykový	slov	čtení, psaní, diskuze, slo. hry	knihy, kazety, debata, psaní
logicko- matematický	odvození, dedukce	pokus, otázky, logické hry	objevovat věci a přemýšlet o nich
zrakový, prostorový	představy a zobrazení	navrhování, kreslení, náčrty	video, filmy, zkoumání
psycho-motorický	tělesný pocit/vnímání	fyzický kontakt, gestikul., pohyb	hraní rolí, drama, pohyb, děláni
hudební	rytmus, melodie	zpívání, dupání, tleskání, hudba	zazpívat si, koncerty, apod.
interpersonální	interakce s jinými lidmi	organizování, setkávání, plán.	společenské hry, kluby, apod.
intrapersonální, meta-kognitivní	vlastní nitro	meditace, přemýšlení	vlastní projekty, osobní výběr

Co říkáme na otázku „Jak se učíš?“ „Jak to děláš?“

Diagnostika stylů učení

Metody přímé

- učení pomocí počítače (procesuální diagnostika – Pask, 1976; Kulič, 1992)
- pozorování průběhu žákova učení
- etnografické pozorování, analýza *in situ*, tj. v přirozené situaci (Fleming, 1987; PSŠE)

Metody nepřímé – kvalitativní

- analýza dílčích žakovských produktů (koncept, osnova, náčrtek, poznámky)
- analýza žakovského portfolia
- polostandardizovaný rozhovor se žákem a/nebo jeho učitelem
- fenomenografický rozhovor (Marton, Säljö)
- volné písemné odpovědi
- projektivní grafické techniky, např. dynamická, akční kresba

Metody nepřímé – kvantitativní

- dotazníky a posuzovací škály

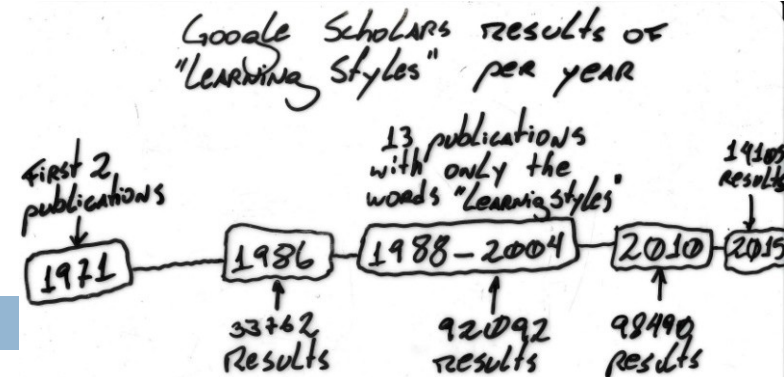
funkce: diagnostika a/nebo autodiagnostika

způsob provedení: tužka-papír; počítačová diagnostika

České verze zahraničních metod

- IASLP (Entwistle, Ramsden, 1984) – 45 položek, čeští vysokoškoláci: 2 072 osob
- ILP (Schmeck et al., 1983) – 58 položek, čeští vysokoškoláci: 2 016 osob
- ILS (Vermunt et al., 1987) – 120 položek, čeští vysokoškoláci: 126 osob
- LSI IIa (Kolb, 1984)

Styly učení jako mýtus

- Navzdory značné popularitě je fenomén stylů učení i **terčem oprávněné kritiky**:
 - Pro slabé teoretické zázemí a problematické psychometrické parametry metod (Coffield a kol. 2004) - <https://resources.eln.io/coffield-critique-of-learning-styles/>
 - Curry (1987) různé přístupy k operacionalizaci ('instructional preferences', 'information processing styles' a 'cognitive styles').
 - Metody s empirickým potenciálem:
 - Allinson a Hayes: Cognitive Style Index (nejlepší psychometrické parametry)
 - Entwistle: Approaches and Study Skills Inventory for Students (ASSIST) (dobrý základ pro debatu o efektivních a neefektivních přístupech studentů k učení)
 - Herrmann: 'whole brain' model může být užitečný pro studenty a učitele i pro vedení škol (zahrnuje i skupinovou dynamiku, porozumění sobě i ostatním)
 - Vermunt: Inventory of Learning Styles (ILS) přistupuje k procesu učení validně a reliabilně a zdá se být dobrým východiskem pro úvahy o případné změně.
 - Pro odtržení od současných poznatků neurověd (např. Brammann, 2017 aj.) - <https://theneuromancersivy.wordpress.com/2017/08/07/the-educated-mind/>
 - Řada studií problematizuje vztah mezi „vhodnými“ styly učení a studijním úspěchem

Styly učení jako seminární cvičení

Dotazník stylů učení - LSI

(Dunnová, Dunn, Price, 1989)

- určen pro žáky 3.-12. ročníku
- jazykové verze: francouzská, španělská, arabská, hindská, hebrejská, česká
- původně 104 položek
- česká verze ověřena u 891 žáka ZŠ a 402 žáků středních škol (gymnázií, středních odborných škol a SOU)

Struktura dotazníku LSI –1.část

- Preferované prostředí při učení
 - zvuky (*ticho, hluk*)
 - teplota (*chladno, teplo*)
 - osvětlení (*málo, hodně*)
 - pracovní nábytek (*stůl + židle, křeslo, gauč, postel*)

Struktura dotazníku LSI – 2.část

- Preferované emocionální potřeby
 - vnitřně motivován/nemotivován
 - vnější motivace – rodiče
 - vnější motivace - učitel
 - vytrvalost v učení
 - odpovědnost za výsledky učení
 - struktura/flexibilita postupu při učení

Struktura dotazníku LSI – 3.část

- Sociální potřeby při učení
 - učit se sám – učit se s kamarády
 - variovat sociální podmínky podle situace
 - dosažitelnost autority při učení

Struktura dotazníku LSI – 4.část

- Preferované kognitivní potřeby při učení
 - auditivní učení
 - vizuální učení
 - taktilní, kinestetické učení
 - zážitkové učení

Struktura dotazníku LSI – 5.část

- Preferované tělesné potřeby při učení
 - konzumování něčeho při učení
 - potřeba pohybu při učení
 - preferování ranního/večerního učení
 - („sova“ / „skřivánek“)
 - preferování dopoledního/odpoledního učení